

OBSIĘDZENIE (1) *sb n*

obsiędzenie a. obsiedzenie.

N sg obsiędzēniē.

Sł stp: obsiedzenie, Cn, Linde brak.

Zajęcie miejsc wokół czegoś, może też: oblężenie, otoczenie: Circumsessio. Obsessio. [...] Vmblitzung/vmblågerung. [...] – Obfziędzēnię. Calep 199a.

Synonimy: oblężenie, obtoczenie, okrążenie, otoczenie.

Cf **OBSIEDZIEĆ, OBSIEŚĆ, OBSIĘDZIENIE**

DJ